

2825 1ste Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873 2826

at jeg ikke kan indse nogen Nødvendighed derfor eller vente nogen Nytte deraf. Finantsloovforslaget er færdigt i den Stikfelse, hvori det nu foreligger.

Det giver Finantsministeren den Dækning af de beregnede Statsudgifter, som er nødvendig, og jeg behøver ikke at gentage, hvad jeg allerede under den tidligere Debat har udtalt mere end een Gang, og jeg føler mig fuldkomment overbevist om, at den ærede Finantsminister, naar han forelægger Finantsloovforslaget, som det nu foreligger, til Hans Majestæt Kongens Stadsfæstelse, ogsaa vil bruge den Dækning af Udgifterne, hvorpaa der ligeledes dert er givet ham Anvisning. Skulde senere Forslaget om en Indkomststat blive vedtaget, da vil det jo slet ikke medføre nogen Forandring i Finantsloovforslagets Indhold, thi der er i Finantsloovforslagets næstsidste Paragraf, bets § 27, optaget en Bestemmelse om, at Indkomststaten, forudsat at den vedtages, føres til Indtægt. Det vil da følge af sig selv, at Finantsministeren ikke behøver at realisere af Reservecapitalens Midler, hvad han faar resunderet paa anden Maade, ligesom det ogsaa følger af sig selv, at Finantsministeren, dersom Kassebeholdningen viser sig virkelig at være saa stor, som et æret Medlem (Andræ) — jeg tror med fuld Føje — har fremhævet, at den er, ogsaa i Betragtning heraf ikke vil behøve at realisere af Reservecapitalens Midler. Jeg ser, som sagt, ikke rettere, end at Finantsloovforslaget, som det nu foreligger, er færdigt, og at der ikke er nogen Grund til at udsætte 2den Behandling deraf, indtil man faar at se, hvad man i det andet Thing vedtager om en Sag, som slet ikke nu foreligger her, og til hvis Afgjørelse der ikke er den allermindste Nødvendighed for at tage Hensyn ved Finantsloovforslagets Behandling. Og jeg maa derfor tillade mig i Modætning til, hvad der blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn, at udtale det Dulle, at vi ikke udfskyde Finantsloovforslagets Behandling denne Gang mere, end vi pleje. Der er slet ingen Grund dertil.

15de Februar.

Formanden: Etge overfor den sidste ærede Talers Vtringer om hans Anskuelse om det rette Tidspunkt for Foretagelsen af den foreliggende Sags 2den Behandling skal jeg kun henholde mig til, hvad jeg allerede før udtalte til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig), da han talte om det samme Spørgsmaal, men i modsat Retning. — Det 1ste Medlem for 1ste Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Madvig: Jeg skal ikke nu gaa ind paa Sagens Realitet. Jeg skal kun sige, at jeg tror, at de, der have fulgt Diskussionen, ville indse, at det at vedtage Finantsloovforslaget i dets nuværende Stikfelse efter en skyndsom 2den og 3die Behandling, uden at tage Hensyn til, hvoreledes det gaar med Lovforslaget om Indkomststaten, let kan føre til, ja, efter de afgivne Erklæringer næsten maa føre til en meget slet Konflikt og tillige maaftte til et ministerielt Skifte (Andræ: Nei!). — Sa, det antager dog jeg, og de, der dele denne min Anskuelse, ville derfor rimeligvis ogsaa dele mit Dulle. Jeg støter foretten, som før udtalt, ganske paa den hollærende Formands Hensynetagen til alle mulige Forhold.

Bonite: Det ærede 3die Medlem for 8de Kredts (Brind-Seibeltii) søgte før at nedlægge Indsigelse mod, at de paagældende Amler komme til at give et større Bidrag til Gjennemførelsen af Loven af 21de Januar 1871 om Særgeforholdene ved Sallingssund, end der i sin Tid var omtalt i Motiverne til den nævnte Lov, da Forslaget til samme forelaa Rigsdagen til Behandling, og han gjorde den Paastand gjældende, at den Sum, som da var omtalt som nødvendig til Omrodingen af de derbærende Forhold, nemlig 60,000 Rbd., var støttet til et bestemt Overflag. Derimod maa jeg tillade mig at nedlægge en Indsigelse. Den var ikke støttet til fuldstændig bestemte Overflag; de Overflag, hvorpaa Forslaget til Loven af 21de Januar 1871 var begrundet,